

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4688/2020
21.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле малолетне АА, коју заступа мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Војкан Симић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Милош Богдановић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2. 126/20 од 21.05.2020. године, у седници од 21.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија малолетне тужиле, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2. 126/20 од 21.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2. 280/19 од 28.11.2019. године, ставом првим изреке тужени је обавезан да доприноси издржавању малолетне тужиле за период од 16.10.2017. године до 28.11.2019. године износом од још по 5.000,00 динара месечно, поред износа од 20.000,00 динара досуђеног ранијом правноснажном пресудом, а за период од 28.11.2019. године па убудуће износ од 25.000,00 динара, док за то буду постојали законски услови, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног потраживања до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев за издржавање преко досуђеног износа до траженог износа од 60.000,00 динара месечно. Ставом трећим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2. 126/20 од 21.05.2020. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је тужени обавезан да на име доприноса за издржавање малолетне тужиле почев од 28.11.2019. године као дана првостепеног пресуђења па убудуће док за то постоје законски услови плаћа месечно 20.000,00 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног потраживања до исплате, док се у преосталом делу за износ од још 5.000,00 динара преко досуђених 20.000,00 динара месечно и то за период од подношења тужбе па убудуће са припадајућом каматом, тужбени захтев одбија као неоснован. Ставом другим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено решење о трошковима поступка из става трећег изреке првостепене пресуде.

Против другостепене пресуде, законска заступница малолетне тужиле је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену пред другостепеним судом, односно да је другостепени суд изменио чињенично стање без одржавања расправе.

Према утврђеном чињеничном стању, током брака парничних странака рођена је малолетна тужилца дана ...2017. године. Брак је правноснажно разведен пресудом од 12.06.2018. године, малолетна ћерка је поверена мајци на самостално вршење родитељског права уз уређење одржавања личних односа са оцем, који је обавезан да доприноси у издржавању детета са 5.000,00 динара месечно од подношења тужбе до пресуђења, и 20.000,00 динара месечно од пресуђења па убудуће. Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2. 707/18 од 22.11.2018. године првостепена пресуда је укинута у одбијајућем делу и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење. У поновном одлучивању, првостепени суд је утврдио да малолетна АА има 3 године, од септембра 2018. године је уписана у вртић, са мајком живи у стану деде и бабе, одлазила је на терапије због поремећаја координације лакшег степена уз потребу анатомске обуће. Мајка детета је запослена и остварује нето зараду у износу од 125.000,00 динара месечно и има финансијску помоћ родитеља. Тужени са братом живи у стану у власништву његове мајке, за који плаћа режије. Регистрован је као предузетник, месечно остварује око 105.000,00 динара нето, за малолетну ћерку плаћа издржавање од 20.000,00 динара месечно по пресуди од 12.06.2018. године. Потребе детета су утврђене на износ од 48.000,00 динара месечно, а минимална сума издржавања је утврђена на износ од 26.381,00 динар.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев за плаћање месечног издржавања детета за износ од још 5.000,00 динара преко досуђених 20.000,00 динара месечно од подношења тужбе па убудуће са припадајућом каматом.

Према чл. 75. и 160. став 1. Породичног закона, дете има право на издржавање од оба родитеља. Висина издржавања одређује се према потребама детета као повериоца издржавања, док могућност родитеља као дужника издржавања зависи од њихових прихода, могућности запослења и стицања зараде, њихових личних потреба, али и обавезе издржавања других лица и других околности од значаја за издржавање, у смислу члана 160. ст. 2. и 3. Породичног закона.

По оцени Врховног касационог суда, у побијаној другостепеној пресуди правилно су примењене наведене законске одредбе када је висина обавезе туженог за

издржавање малолетне ћерке одређена на 20.000,00 динара месечно, а за још 5.000,00 динара месечно тужбени захтев одбијен као неоснован. Другостепени суд је узео у обзир могућности издржавања туженог, као и мајке детета, а узете су у обзир и потребе детета за издржавањем као и минимална сума издржавања. Зато је и по оцени Врховног касационог суда месечни износ издржавања досуђен другостепеном пресудом за сада довољан и у складу са потребама малолетног детета.

С обзиром на наведено, ревизијом се неосновано истиче погрешна примена материјалног права и наводи да досуђени износ не одговара потребама детета и осталим околностима које се односе на могућности туженог као дужника издржавања.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић